

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Подвижок члено по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виріши; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслановича цесаря М. Шапкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5¹/₂ год. пополудня.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламні неопечатані вілїні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надєсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Запечатаний сойм.

(X) Угорський сойм дня 19. лютого не лише розв'язано, але позаяк послї не хотїли признати королївського рескрипту і ухвалили звернути єго нерозпечатаним королївському комісарови Нїїрому, вїйшов з того порученя до соймової салї полковник гонведів Фабрицїй з вїйськовою асистенцією, відчитав королївське письмо і велїв опорожнити соймову салю, запечатав її і всі соймові бюра і комнати. Так закінчило ся панованє угорської коалїції, котра мимо кількарязових предлог Корони не підняла ся утвореня міністерства і тим виявила неспосібність взяти у свої руки державну керму.

Сим разом не поступали угорські послї так, як недавно ще за гр. Тиси, коли то они поломили президиальну трибуну, порозбивали посольські фотелї, побили трабантів гр. Тиси.

Хоч розійшли ся були перед тим вїсти, що послї насильно будуть опирати ся розв'язаню сойму, все відбуло ся розмірно спокійно, а на малярську коменду полковника гонведів опорожнено салю, вїйско заняло соймову палату і запечатало її.

Новїша історія монархічних держав не виказує нїякої подібної подїї, як остання, що склала ся в Пешті дня 19. лютого.

Лише Кромвель в Англії і Наполеон Бонапарте у Франції оперли ся в свої

змаганях до цезаризму на вїйску і положили конець парламентарній владї. Одначе між сими подїями, а тим, що стало ся в понедїлок в Пешті, нема схожости. В Пешті навпаки вїйшло змаганє від сойму до обмеженя конституційних прав Корони, які їй прислугують на основі закона з 1867 р. Угорська коалїція хотїла Коронї відняти єї право, запоручене їй законом, ствержене королївською присягою і звести королївську владу до слабої тїнї.

Се змаганє отже провадило до самовлади сойму, проти котрої влада Корони була би зовсїм немїчна і безсильна і се зовсїм зрозумїле, що Корона такі домаганя коалїції за гождим разом степеньованї відкинула. Історія французької революції вказує нам такий приклад, де навіть самї провідники революційного руху признавали конечність королївського veto. Граф Мірабб, певно не менше великодушний як гр. Апонї, висловив в одній із своїх знаменитих промов такий погляд, що він уважає королївське veto так конечним, що инакше волїв би жити в Царгородї, як у Франції. «Я заявляю, говорив Мірабо, що не можу собі нічо страшнїйшого уявити, як самовладу аристокрації з 600 осіб, котрі завтра оголосилиб себе неусуваємими, позавтра дїдичними а на останку скінчили би як всі аристократи сьвіта тим, що загарбали би все у свої руки. До справ, яких парламент з новиків не може стерпїти, належить пам'ять про границї єго влади і єго прав, остоорога

перед мрією непомилности і одуром зарозумїлости».

Сї слова неперечно вольнодумного мужа можна приложити до розв'язаного угорського сойму.

Коалїційний сойм перестав отже єствувати, бо єго більшість підбурювана гр. Апонїм не тїмила як раз тих границь влади і прав сойму, про які говорив гр. Мірабб, запоморочена своєю непомилностью, одурена безмежною зарозумїлостью, не вмїла довести до ладу порозумїня з Коронаю. Як довго тривати ме бозсоймова управа в Угорщинї, годї в тїй хвилї сказати. На основі конституції повинні би бути новї вибори розписанї до 11. цвїтня, инакше дальшу бозсоймову управу уважаноб нарушенєм конституції, самовладою. Колиб до того часу правительство розписало вибори на основі дотеперїшньої ординації виборчої, то не можна сумнївати ся, що вибори випалиб зовсїм в користь независимців-Кошутовців, а тоді дїйшло би до ще тяжшого переселеня, позаяк нинї вже Кошут голосить, що угода з 1867 року знищена безповоротно і поворот до конституції можливий лише на основі з 1848 р. Можливо однак, що правительство не розпише виборів до згаданого в горї часу, поки край не втихомирить ся (на що треба би довго ждати), а тоді очевидно настане самовлада, а в тїй хвилї булоб се марною річю висловлювати в тїм напрямї які небудь вїщованя.

Нема однак найменшого сумнїву, що

Матеріали до національно-полїтичного і культурного житя Русинів.

Лист Олександра Барв'ньского до д-ра Теофіля Окуневского в Городенці.

(Дальше).

Так само зовсїм безпідставний закид про «сектярську ненависть до партій руских», хиба що Ви московїлів уважаєте рускою партією. Я давно вже по досвїдах примирительних з Наумовичем в Тернополї 1879 р. зроблених і по процесї Ольги Грабар вилїчив ся з тої памороклї, яка на нещастє нашого народу все ще забиває баки деяким нашим проводирам не виключаючи, вибачте і Вас, як показує акція консолїдаційна в 1894 р. і акція вічева теперїшня з Давидяками et tutti quanti!

Доки т. зв. тверді чи старо-Русини,

як їх зве Дїло тепер — не відречуть ся проводу Маркова і цілої платної агенції московської, доти у нас неможе бути з ними бесїди, бо се вороги розвитку народу і я їх всюди побиватиму, але без ненависти так, як si licet parva comperere magnis, просьлїдував Олександр В. Дария. В тїм я неумолимий і консеквентний до свого скону.

Инша річ партія радикальна, у котрої я побиваю змаганя, на мїй погляд — може хибно — незгїдні з потребами нашого народу, позаяк се теорії західні, виробленї серед инших обставин і потреб житєвих. Однак і тут ненависти, та ще до того сектярської менї таки не докажете.

Дальше мушу заперечити, начеб я «перед цілим соймом виволїкав такі личні справи, що менї товариш в найлучшій вірі в 4 очи сказав».

Сего не було! а можна се сконстатувати з етногр. записок.

Заперечую також, начеб я до Вас, «з цинїзмом» сказав про Олесницького: «най виборює». Вам же мабуть відомо, що я листовно відносив ся до Горбачевского і заявив єму (не ставляючи жадних умов) так само як і Вам се устно зробив, що наш комітет постарася у правительства, щоб єго підперло. Він письменно заявив, що волить упасти, як вийти з підпорою правительства. До Олесн. ми не удавались з подібною пропозицією, бо з єго цілого поступованя ми бачили, що він все хоче лише вибороти. Отже ми лишили єму повну волю, нехай виборює. В тїм розумїню сказав я і свої слова, а не було в них нїякого цинїзму. Я знаю, що про мене пускають всякі поговори, між иншими, начеб то намїсник Баденї мав сказати: «Oleśnicki niech będzie, але прий-

дуалістичний устрій з 1867 року захитаний і потребує нової полагоди. Економічна спільність з Австрією переведена до р. 1917, однак Австрія повинна стояти на сторожі своїх прав, щоби при новім уладженю взаємин з Угорщиною не рішано без неї і проти неї.

Отсе питанє є предметом розправи, яка вела ся в австрійській державній раді в понеділок і второк над заявою міністра-президента Гавча про відносини супроти Угорщини і ми до сего питання ще повернемо при найближшій нагоді.

З російської України.

(Спілка рівноправности жінок).

(Конець).

При цьому всі люде, що живуть на Україні, незалежно від полу і національности мусять користуватися однаковими задля всіх правами з забезпеченням всіх звичайних свобод.

Ми, жінки-українки, глибоко віримо, що тільки при такому ладу можна досягти найвисшого розвитку окремої людини, окремих народів і всієї держави; а також і найкраще рішити всі правові, духовні, економічні і побутові питання, що торкаються нас, жінок. При такому ладу український народ, а значить, і українські жінки матимуть спромогу найбільше розвинути свої духовні сили і поширити загальну людську культуру. (Полтавщина, Нр. 280). Таким робом полтавська спілка жіночої рівноправности об'єдналася на платформі «Союза равноправія женщин» з надрукованим тут додатком. Членами спілки можуть бути і жінки, і мущини. В Полтавщині засновано кілька філій спілки по повітових городах і по селах. Нам прислано «Лист до селян від жінок-селянок, товаришок спілки рівноправности жінок».

В листі селянки пишуть про безправне становище жіноцтва і вдаються до селян з такими словами: «Добиваючись виборчого права за-для себе, не забудьте, що по правді теж саме право повинно бути дане і жінкам... Вам

шов Барвіньський і сказав: *rod żadnym warunkiem, i toді були вібито видані старості строгі директ.ви, щоб ніяк не допустити Ол...го.*

Ся байка булаб доказом великої всемогучости моєї, якої я не маю, але як раз уложена для старих політичних дітей! Отже моє сумління супротив руского народу тут зовсім спокійне.

Погляд Ваш, мовби то мене при виборах ошукано (мабуть правительством) і що гірший випав результат, як тоді «коли ми бороли ся з правительством» мушу в двох точках спростувати.

Правительство, а властиво намісник Бадені поступав зо мною в цілій якції виборчій щиро і лояльно, а що результат не випав такий, як він сам бажав мати, відповідно до наших домагань, до того причинив ся комітет польський і самі Русини і можу вас вневвити, що сей результат розлютив самого Баденього.

звісно, не здається чудним те, щоб жінка-людина, що несе однаковий з вами тягар життя, — мала б і однакові з вами права».

«В жіночій спілці рівноправности жінок» поки що небагато спільниць (членів) жінок-селянок, се й недивно, — велика се новина за для селянки-жінки, не зрозуміє вона відразу показати себе, дуже вона забита та пригнічена. А час настав нетерплячий, — одкладати діла надалі не можна і це саме надає нам завзяття виступити від усіх жінок селянок і заявити вам, чого вони хотять до бути собі.

1) Треба, щоб жінки добули собі нарівні з чоловіками виборчі права.

2) Треба, щоб хліборобки мали нарівні з чоловіками наділ на душу.

3) Треба, щоб дівчата вчилися в школах нарівні з хлопцями.

На жаль маємо дуже мало відомостей про практичну роботу полтавської спілки і її філій. Досі знаємо тільки дві заяви: одну з'їздові учителів та учительок з Полтавщини. В цій заяві спілка признає необхідно потрібним: а) щоб діти обох полів училися вкупі, б) щоб на території України в народніх школах дітей-українців учено їх рідною мовою, в) щоб були українські підручники до вчиття; г) щоб був український дитячий журнал; д) щоб зараз заведено для учителів і учительок дочасні курси української мови, історії України і української літератури; е) щоб цього ж учено і в школах, де готуються до вчителювання; ж) прохати, щоб заведено катедри цих наук і української етнографії в університетах: харківському, київському і одеському.

Друга заява до університетських рад: київського, харківського та одеського університеті в про те, щоб допущено в університети жінок на всі факультети на рівних з мущинами правах і щоб у сих університетах заведено катедри історії України, української мови, історії української літератури і української етнографії. Лекції на цих катедрах мусять читатися по змозі українською мовою. Опріче того висловлено бажання,

Докази на се мігби я дати численні, однак се з довірочних актів, а Ви на моє голе слово і так не повірите!»

Отже о опуканю м'є особи не ма бесіди, хіба що опукали Баденього.

А що до борби давнійшої з правительством, то в се можуть повірити люди, котрі не мали нагоди вглянути в усі тайни виборчої роботи і політики; я в се тепер не вірю і се нераз говорив і Романчукови на довірочних зборах: «не дурім себе і не одурюймо других, що ми мандати виборюємо». Вам же так само помогло правительство «вибороти» мандат, як і нам зависимим, а Романчук був би не сидів ані в соймі, ані в раді державній без підпори правительства. Наумовичі, Ковальські та Кулачковські, Антоневичі виходили як не з підпорою рішучою правительства, то за призволом єго. Ще до того досить далеко, щоб ми виборювали самі.

щоб в університетських бібліотеках були книжки і періодичні видання українською мовою не тільки друковані тут, але й закордонні.

«Гром Думка».

Державна рада.

На передвчешнім засіданю палати послів предложило правительство угоди торговельні і договір з Росією в справі плавби а відтак закон уповажняючий правительство до провізоричного управильнення відносин з заграницею від 1. марця до 30. червня. — Палата приступила відтак до дискусії над відповідію бар. Гавча на інтерпеляцію німецких партий в справі відносин Австрії до Угорщини. — Пос. Шенерер зазначив, що тота дискусія противить ся регулямінови, бо вже розпочала ся була нарада над законом о товариствах з обмеженою порукою. Бесідник закидав президентові міністрів єго самовільне поступованє. — Бар. Гавч відпер тоті закиди з цілою рішучістю. — Пос. Грабмаєр взивав правительство, щоби предложило внесеня що до ревізії постанов угоди з Угорщиною з 1867 р. в ціли стереження інтересів Австрії. — Пос. Грос обговорюючи відносини Австрії до Угорщини, порушив також справу вилученя Галичини і сказав, що трудности переведеня тої справи лежать в спільности з Угорщиною. Опісля промовляли ще пос. Дідушицький, котрий звернув на теперішні події на Угорщині і зазначив, що в виду тих подій повинен тепер бути в Австрії кабінет вишповиший з парламентарної більшости. Наконець говорив ще пос. Елленбоген, котрий заявив ся за політичною независимістю обох половин держави. На тім перервано дискусію.

На інтерпеляцію пос. Крамаржа в справі мароканській заявив президент міністрів бар. Гавч, що нема тепер причини до інтерпретованя знаного впрочім розговору союзного межі Австро-Угорщиною а Німеччиною. Нема практичних причин до обави, щоби з теперішного

Простую також, що за Короля мене ніхто не просив, як ви в листі пишете.

Моя замітка в «Правді» про независимість Вас розгнівала. Вибачайте, Ви бєте в лице прилюдно комітет а тим і мене, а хочете, щоб ми смиренно мовчали і ще другу ланиту наставили. Се була лише конечна і як всі мені признавали, дуже лагідна самооборона. Колиб я був злобний, то був би видрукував письмо Дра Кульчицкого.²⁾ А я сего не зробив. Позвольте, що спростую і наведену Вами розмову у Шухевича.

Ви собі просто не випросили потвердження, а лише жартом сказали: не робіть того, бо се може нам поспувати акцію в повіті (Ви мали мабуть на думці популярність), а я на се сказав: ми мусимо Вам ту марку причіпити. Яж Вас виразно просив, щоб Ви не входили в ніякі компроміси з Дудикевичом, не давали єму жадних зобовязань, бо правительство Вас рішучо попре. Те саме від-

Н О В И Н К И.

політичного положення в Європі мали настати комплікації загрожуючі миру. В справі Марока має Австро-Угорщина лиш господарські інтереси на оці і стоїть при засаді рівноуправненя з другими державами. На тім скінчило ся засіданє.

На вчерашнім засіданю, по відчитаню внесень та інтерпеляцій промовляв президент міністрів бар. Гавч, відпираючи напасти всенімецьких бесідників, а відтак звернув ся до польського кола і вкінци заявив, що основи армії в нічим не стануть нарушені з жадної сторони. Пос. Сильвестер жадає бодай якоїсь провізоричної контролі, доки нема делегації що до спільних видатків; пос. Люкис домагає ся з рільничого становиска цлової границі межі Австрією а Угорщиною; пос. Аксман заявив ся за загальним голосованєм, яке єдино може спасти вітчину по сей і той бік Литави; пос. Крамарж іменем Чехів противить ся персональній унії і цлової границі з Угорщиною і зійшов відтак на заграничну політику, обговорюючи мароканську справу, німецьку політику супротив Росії і Туреччини, зірване торговельного трактату з Сербією, з якою домагає ся порозуміня і кінчить пригадкою, щоби Австрія не опирала ся виключно на Німцях і Мадярах, але і на інших народах, бо тоді тільки завитає для неї ліпша будуччина.

По промовах пп. Менґера, Беррайтера, Шенерера і Морзея, промовляли ґенеральні бесідники Шепфер і Зайц, а по радї фактичних спростовань вичерпано дискусію. Відтак палата приступила до нарад над нагlostию внесень п. Хіяріого, щоби відслати до комісії без першого читаня закон, уповажняючий правительство до провізоричного управильненя торговельних відносин з заграницею від 1. марця до 30. червня с. р. По короткій дебаті нагlostь і meritum сего внесень ухвалено, після чого замкнено засіданє до нині.

писав я на письмо д-ра Кульчицкого, котрий просив о підмогу Вашої кандидатури (отже не «ложно» голосив я світови), а затвердили ми Вашу кандидатуру, щоби і святикам дати змогу на Вас голосувати, так як зробили з Думкою, котрого окликувано атеїстом, щоби єго звалити. (Задля того і Нагірний, потверджений москвофільским і независимим комітетом, старав ся через Белея о потверженє наше, але сего ми відмовили, коли Белей навіть відозви нашої не хотів в надісланім помістити). Отже се не в «огидженє неправдою» ані «шутка» а суцця правда, бо я маю і документ письменний, та впрочім була о всім тім мова при Д-рі Кульчицкім і Шухевичу, тай Вахнянин те саме Вам казав.

(Конець буде).

¹⁾ Документи виборчої акції з 1895. р. перегодом оповістимо. — *Ред.*

²⁾ Се письмо також оповістимо з виборчими документами з 1895 р. — *Ред.*

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Никифора; римо-кат.: Петра столиці. — В п'ятницю руско-кат.: Порфирія; римо-кат.: Романа.

— **Репертоар „Руского народного Театру“ у Львові.** (Саля „Jad Charuzim“ — ул. Бернштайна).

В середу дня 21. с. м. «Діти Ванюшина» сцени семейні в 4 діях, Найдьонова.

В четвер дня 22. с. м. «Батькова казка» драма в 5 діях, Карпенка-Карого. Виступ п. М. Заньковецкої.

В п'ятницю дня 23. с. м. «Хазяїн» комедія в 4 діях, Карпенка-Карого.

Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К., другорядний на 6 вистав 10 К.

— **На конференцію австрійських єпископів,** яка від вчера відбуває ся у Відні, виїхали о. Митрополит Шентицький і о. Єпископ Чехович.

— **З народного театру.** Вчерашнє представленє „Наймички“ можна назвати торжественним задля першого виступу славної української артистки Заньковецкої. Саля була вже заздалегідь випродана до послідного місця; пізні покупці відходили з нічим від каси. Піднеслий настрій публики змєнував сю нетерпячку, яка огорнула всякого в ожиданю появи славної артистки. І зараз за піднесенєм занавіси побачено єї — та на диво не привитано оплесками, бо ніхто з незнаючих знаменитої артистки і не додумав ся єї в першій хвилі, в марній, убого одягненій етаті жидівської служниці. На силу насуває ся нам тут порівнанє славної Заньковецкої зі славною Крушельницькою. Ся в співаній драмі, тамта в вговореній займає у нас перше місце. У Крушельницької королівська етат, як виточена гучка та висока шийка, а на ній пишпо осаджена головка з ідеальними чертами лица, високим чолом, рівними бровами, широко осадженими, як море глибокими, спокійними очима, клясичними устами і двома низкими перлових зубів. Все те підпомагає артистку у викликаню сценічного вражєня, а єї могутній голос, непорочного звуку та ідеальної гучкості, подає їй можливість відтворити всі настрої аж до найсильніших драматичних акцентів. Зовсім иншими єрєдствами розпоряджує пні Заньковецка, ся наша Сара Бернгард і Дузе в одній особі. Ані она етатєю не пишпа, ані красою не розквіпа, ані голосом не зичпа. Росту менше чим середного, худощава, з замученим лицем, запалыми очима і високо підтягнєними бровами, з устами жалібно викривлєними і матовим слабким голосом — она не подобає нічим на великі світові артистки. Навіть вимова у неї не конче виразна, так що і в ближних рєдах мусиш надслухувати добре слова і для нашого уха она заносить наче чужим, російским акцентом, а так само і цілий тип лица є мало український, — типом — народний. Тому не диво, що самою своєю появою артистка не підбаває, не манить, не одушевляє. Та від першого слова проявляє ся душа у єї грі і ся велика, могутна душа гіпнотизує, опановує товною, приковує єї увагу до себе і веде за собою як покірну пєвільницю. Давно ми вже чули про силу сєї великої душі у творчій діяльності пні Заньковецкої на Україні, як то підчас єї гри чоловіки падали в обморок, а жєнщины діставали спазмів, як занавісу треба було спускати і переривати хід драми, щоби здєнервовані люди втихомирили троха сєві нерви і — хотая вірили славі нашої артистки, то все таки прямо не могли собі представити такої ситуації. Та коли ми вчера побачили в четвертій дії сєй вибух істеричного плачу і розпуки, де проявила ся ціла ся безгранична, всеобнимаюча, неповздержана душа артистки — ми повірили в силу такої сугєстії, якій підлягала в сєй хвилі вся публика. А був се цвіт рускої інтелігенції, який вистав артистку гучними оплесками по кожнім акті; вручено їй два величєзні, чудові кош

живих цвєтів з відповідними лентами і закидало сцену пишними китицями. — Спільно збирал оплески знаменитий, як все, п. Садовський, а крім сєго відзначили ся передовєсїм пні Осиповичева в ролі кохливої баби Палажки і пні Стадника в епізодичній рільці Марусі; обі виглядали гарно і грали з вервою. Добрій був як парубок п. Махвіцький, хотая заваджали єму троха руки, а симпатичним, черетвим та погідним стариком був п. Паньківський, як звичайно, єго характеризация надала єя до портретових студій. Удачну цілість довершили в своїх епізодичних ролях, п. Стадник, як гузарин, пп. Ольшанський і Дяків як два типи жиди і жидика і п. Юрчак як аблакат. — Про штуку не розписуємо ся ширше, бо вже була у нас обговорєна, замітимо тільки, що коли краєва рада шкільна звернула ся до всіх субвенціонованих краєм театрів, щоби они визначили окремі штуки для шкільної молодіжи, то „Наймичку“ належалоб поставити на індексі штук, на які молодіж — не повинна являти ся. Надто там грубо підчеркнена звєржача любов Хазяїна до Харитини, а кінцевий ефект з єго вітцвєством радше ослаблює експіацию, чим би мав єї скріпити. Бож кара, яка спадає на Хазяїна, замість остати в трагічній конєчности, стає випадковою з відношеня, у яке лєдві чи хто з видцїв зможе себе вдумати. Тому ж і послідна сцена розкаяня і покути батька-любовника остала неприродною, без ефекту, мимо трогуючої гри п. Садовського.

— **Вістки з закордонної України.** Один із святиків вніс в падолиєтї м. р. поданє до київської цензури о дозвіл на виданє збірки українських віршів на євангєльські сюжєти. Дозвіл надійшов аж оводі, але друкувати фонетичною правописю заборонєно. — В Харкові почне виходити український двотижневник „Порада“ під редакцією М. Лободовского. Харківський губернатор вже дав дозвіл на се видавництво. — На місце тижневника „Народня Справа“, замкненого адміністрацією, почав в Одесі виходити укр. тижневник „Віста“. (Річна передплата 2 рублі; адреса: ул. Ніженська 44, в тов-ї „Просвіта“). — В Одесі засновує ся новє укр. артистичнє тов-о „Боян“. — Українське тов-о „Просвіта“ в Одесі все ширить свою діяльність. Дня 11. с. м. відбули ся загальні збори тов-а в власному помешканю тов-а (Ніженська, 44). На збори прибуло більше як 100 осіб. Голова виділу др. І. Луценко предложив зборам діяльність виділу і стан тов-а. Аби виконати постанову загальних зборів 27. студня, нанято се помешканє, де рішенє завести читальню, бібліотєчку і книжний склад. За дозволом на се виділ уже звернув ся до одеського градоначальника і невдовзі надїє ся єго одержати. Нанятє помешканє для потреб тов-а малє, але брак фондів не дозволив виділови наняти більшого. Товариство зібрало доси 465 рублів.

— **Намісник ґр. Потоцкий** прибув в ночи дня 17. с. м. з Рави рускої до Сокаля, позитаний на двірци радником намісництва і управителем староства п. Коростєньским. Переночувавши в Потуриці у ґр. Дідушицкого, вернув п. намісник рано назад до Сокаля, а по вислуханю богослужєня, приймав в старостві представитєлів властей і уділяв авдєнцій. О годині 3. по полудни приймав п. намісник в повітовій радї зібраних в Сокаля з цілого повіта війтів і многих сєлян і промовив до них теплими але рішучими словами, накликуючи до спокою і задержаня поваги супротив пристрасних агітацій. І тут вїзвав війтів до свідлєня з властями в успокоюваню розагітованого населєня. По промові відповідав п. намісник на питаня поодиноких сєлян і зазначив вкінци, що за кождою їх кривдою обстане. З ради повітової удав ся ґр. Потоцкий знов о годині 7. вечером до староства і перевів там люстрацию уряду.

— **Стипендії** з краєвого виділу дістали між иншими: Микола Щербанюк, студ. II р. фільос. у Львові, 400 К річно в фонд. Василя Левіцкого; Євген Гайдукєвич, студ. II р. медиц. у

Львові, 315 К річно з фонд. Гловінського; Мих. Сьміх, уч. VI кл. рускої гімн. в Коломиї, 200 К річно з фонд. Пукальського; Ізид. Береза, уч. VIII кл. рускої гімн. у Львові, 315 К річно закордонову; Володимир Левіцький, уч. VIII кл. рускої гімн. у Львові, 315 К з фонд. Гловінського; Юліян Лещій, уч. VIII кл. рускої гімназії в Перемишлі, 315 К річно з ф. Гловінського; Йосиф Бараник, уч. VI кл. рускої гімн. в Тернополі, 315 К з ф. Гловінського; Василь Рінецький, уч. IV кл. I. реальн. шк. у Львові, 315 К з ф. Гловінського; Ярослав Іван Кошистийський, уч. V кл. II реальн. шк. у Львові, 200 К річно з родиною фонд. Василя Левицького; Василь Бабин, студ. рільничої акад. в Дублянах, 400 К річно з фонд. Сobotи.

— Із Станиславова. Звичайні загальні збори «Станиславівського Бояна» відбудуться в суботу 24. лютого о 7. годині вечер в комахатах «Рускої Бесіди» при ул. Казимирівській ч. 10. Порядок зборів: 1) Відчитане протоколу з попередніх зборів. 2) Звіт уступаючого відділу. 3) Звіт касовий. 4) Звіт дирекції школи музичної. 5) Звіт видавництва. 6) Вибір нового відділу. 7) Внесення членів. Наколи о годині 7. не зійдеш відповідне число членів, збори відбудуться о год. 8. За виділ: *Стефан Дрогомирський*, голова. *Мих. Гранковський*, писар.

— За демонстрації перед соймом устроєні львівськими соціалістами в передодню замкненія сесії в падолисті м. р. прокуратура обжалувала п. Тадея Гартлеба, студента політехніки і п. Натаня Коркеса, студента прав, о злочин публичного насильства. Розправа назначена на 16. марца перед трибуналом присяжних судійв. Коркес обжалуваний крім того за замішане публичного спокою на вічу в справі виборчої реформи в Раві рускій. Акад. Гартлеб буде відповідати з вільної стопи, а акад. Коркес сидить від равського віча в слідчим арешті у Львові.

— Дрібні вісти. В церкві св. Петра і Павла у Львові відбуло ся дня 18. с. м. вінчане п. Івана Кабаровского, урядника залізницї, з панною Севериною Данілевичиною, учителькою і до недавна председателюкою львівського „Кружка українських дївчат“. — Вінчане п. Володимира Окуневского, аптикаря в Глибоці, з п-ою Левкадвєю Маєвскою відбуде ся дня 24. с. м. в Чернівцях.

— Відповідь критикови.

„Мелянхолья безпредметова,
Й квістистична туга“.
От і рецепта готова,
От вам рецензия чудова,
От засуд виданий раз-два!

Ні, Vivus. повірте, я маю
Чимало причин для туги.
От хотьби тотя: таж я знаю,
Що мої вірші читають
Такі рецензенти, як Ви.

Богдан Лещий.

Гумористичний кутик. (З „Шершеня“).

З часів погромних.

Подольський помічник пристава Цирожков.

У Київї на Подолї
Було колись, і ніколи
Не вернет ся, що діялось,
Не вернет ся сподіване.

Київський поліцмайстер Ціхоцький.

А я, брате, таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Серцю жалю завдавати!

Посмертні оповістки.

— О. Алексей Лебедович, парох в Манастирі, ярославского деканата, упокоїв ся дня 14. с. м. в 43. році житя, а в 18. р. святицтва. В. е. н.!

Телеграми

з дня 21. лютого 1906.

Відень. На нинішнім засіданю палати послів, пос. Василь Яворський вніє інтерпеляцію в справі заснованя рускої гімназії в Бережанах.

Відень. Швайцарські повновласники для заключеня торговельного договору прийдуть нині до Відня. Та нарада буде послідна і рішаюча.

Будапешт. Королівський комісар Нїррий заявив, що, если би сойм хотїв нині відбути засіданє, то він не допустить до того силою.

Будапешт. Мимо того, що вчера вечером коалїційні стороництва порішили не відбувати нині засіданя сойму, то будинок сойму окружило нині рано військо і поліция під комендою полк. Фабриция. До будинку не впускають нікого крім урядників економату.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10*
„ Кракова	2-31*, 6.—, 8-50, 1-30, 5-23, 8-40, 9-50*
„ Підволочиск	7-20, 11-55, 2-30, 10-20, 5-0, 10-20*
„ Лавочного	7-29, 11-45, 10-50*
„ Рави рускої	7-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-32
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35
„ Тухалї	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Белзця	5.—

На Підзамче.

„ Підволочиск	7.—, 2-15, 5-15, 10-2*, 11-34
Зі Львова з головного двірця відходять:	
До Кракова	2-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35*, 11.—*
„ Іцкан	2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-30, 10-55, 2.—, 9.—*, 11-05*
„ Яворова	6-55, 5-58
„ Лавочного	7-30, 2-57, 6-25*
„ Самбора	9.—, 4-20, 10-55*
„ Белзця	11-10
„ Ряшева	4-10
„ Коломиї	5-50
„ Рави рускої	7-30*
„ Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/0) Хирова, Ясла
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск	6-43, 11-15, 2-13, 9-23*, 1-24*.
---------------	----------------------------------

Примітка. Поїзди поєзні друквані в черенками товстими; поїзди вічні в зазначенї зьвіздкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники, розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в мійскім бюрі п. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. лютого 1906.

Нова сензацийна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї **High-Life** представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона по ул. Кароля Людвига ч. 9. З купленім білетом на фотелі, ложі і I-рядні крісла можна їхати даром на представленє омїбусами Кольосоєу, які ждуть коло Віденьської Каварні.

В дях 26, 37, 28. с. м. в містечку Товсте, скалатского повіта, з причини взарендованя випродажа вельми многих і добрих инвентарів живих і мертвих, стадини. Фільварок був взірцево господарній, має найновійші і найліпші знаряди, чотири визалки Десрига майже нові косарки, трієри, центрифуги; залізнична стація Грималів. (1-4)

Всілякі КУПОНИ

i

вильосовні цінні папері

виплачує без потрученя провізії
або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

„Торбан“

музична бібліотека
видає

Українська Намадня Львів, Вроновська 8.
Каталог даром і оплатно. (1-?)

Świat Słowiański.

Miesięcznik pod redakcją

D-ra Feliksa Koniecznego

poświęcony słowiaństwu i przeglądowi spraw słowiańskich, wychodzi z końcem każdego miesiąca w zeszytach 4-5 arkuszowych. Prenumerata całoroczna wraz z przesyłką pocztową wynosi 10 K, kwartalnie 2 K 50 h. **Administracja w księgarni Gebethnera i Spółki w Krakowie.**

Оголошенє.

Надзвичайні Загальні Збори

„Банку звязкового в Станиславобі“

стотаришеня зареєстрованого з обмеженою порукою, відбудуть ся в Станиславобі в суботу дня 3. марца 1906. р. о год. 3. по полудни у власних комахатах при ул. Бельведерській ч. 3. I. поверх, з слїдуючим дневним порядком:

I. Зміна статута.

Наколиби в означенім часі не зійшло ся статутом призначене число членів, відбудуть ся тогож дня о год. 4 по полудни другі загальні збори, котрі рішати будуть без огляду на число присутних членів. Право голосу на загальних зборах мають тільки ті члени, котрі вложили найменше 40 К і мають виказатись книжкою уділовою. Тії, котрі добровільно виповіли свої уділи, перестають після §. 4. статута бути членами Банку.

Станиславів дня 20. лютого 1906 р.

Дирекция.